

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si Christus meruit sibi & nobis, & quid sibi & quid nobis. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

licistransiturum, qui nisi eum bibisset, transire non posset: nec finis terroris nisi consummata passione, terrori succederet: quia post mortem eius per virtutum gloriam apostolicæ infirmitatis scandalum pelleretur. Intende lector his verbis pia diligentia, ne sint tibi vasa mortis.

Luc. 22. 6
Marc. 16. 6

SI CHRISTVS MERUIT SIBI ET NOBIS: ET

quid sibi & quid nobis.

D I S T I N C T. XVIII.

DE merito etiam Christi prætermittendum non est, de quo quidam dicere solent, quod non sibi, sed membris tantum meruerit. Meruit quidem membris redemptionem, à diabolo, à peccato, à pœna & regni resurrectionem: ut amota ignea romphea, libere pateret introitus: sed & sibi meruit impassibilitatis & immortalitatis gloriam, sicut ait Apostolus, Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem a crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen quod est super omne nomen. Aperte dicit Apostolus, Christum propterea exaltatum per impassibilitatis gloriam, quia est humiliatus per passionis obedientiâ. Humiliatus ergo passionis meritum fuit exaltationis: & exaltatio præmium humilitatis. Vnde Aug. exponens præmissum capitulum ait. Vt Christus resurrectione clarificaretur, prius humiliatus est passione. Humilitas claritatis est meritum: claritas, humilitatis est præmiû. Sed hoc totum factum est in forma serui. In forma Dei semper fuit & erit claritas. Item Ambr. idê capitulum tractâs ait, Quid & quantum humilitatis mereatur hic ostêditur. His testimoniis euidentis fit, quod Christus per humilitatē & obedientiam passionis meruit clarificationē corporis: nec id solû, sed etiâ impassibilitatem animæ. Anima enim ipsius ante mortē erat passibilis, sicut caro mortalis: sed post mortē merito humilitatis & animâ impassibilis

A Quomodo verbi seu Christi incarnatione ordinatur ad nostram redemptionem, quantum ad usum voluntatis prout respicit exercitium merendâ.

Aug. tract. 104. in fine ad illud 10. 17. clarificam filium tuum.

Ambr. ad silud 2. ad Philip. propter quod & Deus in carne

P p bilis

bilis facta est, & caro immortalis. Verum a. anima sic facta impassibilis, quando caro facta est immortalis, sc. ipso resurrectionis momento, de auctoritate nobis certum non est. Sed vel mox post carnis separationem anima impassibilitate donata est, aut in resurrectione, quando caro reffloruit.

Quod à conceptu meruit sibi Christus hoc quod per passionem.

Nec solum hoc meruit Christus, quando patri obediens crucē subijt: sed etiā ab ipsa conceptione ex qua homo factus est, per charitatem & iustitiā, & alias virtutes, in quarū plenitudine fuit secundum hominem conditus, sibi tantū meruit, quantum post per martyrij tolerantiam. Tanta n. plenitudo spiritualium charismatum in eo fuit, quā in eis proficere nō potuit: & ideo melior ipsius anima fieri non potuit, quā ab initio suę cōditionis extitit, quia proficere in meritis non valuit. Unde Gregor. ait. Non habuit omnino Christus iuxta animæ meritū, quo potuisset proficere: in membris a. quæ nos sumus; quotidie proficit. Non ergo plus meruit sibi per crucis patibulum, quā à conceptione meruit per gratiam virtutum. Non ergo profecit secundum animæ meritum, quantum ad virtutē meriti: profecit tamen, quantum ad numerū meritorum. Plura n. habuit merita in passione, quam in conceptione: sed maioris virtutis non existerunt in merendo plura, quā ante fuerant pauciora. Meruit ergo à conceptione non modo gloriam impassibilitatis & immortalitatis corporis, sed etiā impassibilitatem animæ. Per quid? Per obedientiam & voluntatem perfectam, quæ non tunc primo habuit, nec maiorem cum patri cepit & mori, obediens n. perfectus, & bonus extitit secundum hominem, ex quo fuit homo. Habuit ergo anima illa aliquod bonum in se post mortē, quod nō habuit ante. Num ergo beator vel melior fuit quam

Greg. hom. 6. sup̄r. 27. e. sibi etiam exponens illud. Exod. 23. Facies thy candelebræ desce. sibi.

Ad Phil. 2. 6